

Theodora – omul

Fără întrebări.

- Fumătoare. Balanță. Căsătorită. Nu am copii. Temperament sangvin. Spirit nonconformist. Singură la părinți.
- Țin la silueta mea, poate mai mult decât ar trebui... În rest – nu-mi pasă de aspectul fizic; nu cred că mi-a păsat niciodată. Mi se pare derizoriu și inutil să te preocupe "cum arăți". Mă-mbrac în funcție de dispoziția din dimineața respectivă; de cele mai multe ori, nici nu mă uit ce-aleg din dulap; știu doar atât: azi – ceva vesel; sau: azi – ceva impersonal; sau: azi – ceva ușchit; etc...
- Amestec profesia cu viața particulară. Sunt haotică și dezorganizată. Sunt dependentă de prieteni; nu pot concepe viața fără ei. Fac diverse pasiuni (sau fixații) pentru diverși oameni care-mi intersectează traseul biografic. Îmi doresc nespus să pot să-i bucur pe cei din jurul meu și să le pot împlini dorințele. Cred în ideal. Cred în devotament și în onoare. Cred că dacă îți dorești ceva cu adevărat, nu se poate să nu obții...; sau să nu primești cadou!
- Mi s-a spus că sunt "prea directă". Dacă-i așa, mă simt mândră de mine. Azi, când toți ne dăm după degete, care mai de care mai înfricoșat să nu piardă ceva, consider o calitate să fii direct. Măcar din când în când!... Și mie mi-e teamă că s-ar putea să pierd ceva: prietenii... Cred cu sfințenie în prietenie, mai mult chiar decât în dragoste, care este motorul vital al existenței noastre. De aceea, de multe ori sunt poate prea îngăduitoare și cam bleagă în raporturile cu prietenii mei. Dar ei mă cunosc foarte bine și nu speculează niciodată această ... hai să-i zicem slăbiciune.
- Urăsc bârfele. Urăsc minciunile. Îmi plac animalele (mai ales puii), filmele de groază, muzica simfonică, artele plastice, mâncarea de ciuperci, prăjiturile, parfumurile. Obişnuiesc să adulmec oamenii când îi întâlnesc și astfel îmi dau seama cam cum va decurge întrevederea. Olfacția mi se pare un simț subtil și foarte util, pe care din păcate nu ni-l folosim îndeajuns... Ador marea; face parte din ființa mea... Sunt telepată cu mai mulți cunoscuți, iar față de unii dintre ei, am premoniții, care 90% se adeveresc. Nu suport să mă trezesc devreme, și nu suport să mă cert cu nimeni. E o trăsătură a zodiei: mi se pare vulgar și lipsit de sens. Totuși, în ultima vreme, am dobândit un soi de... voluptate a disputelor aprinse, dar nu pot practica "sportul" ăsta decât cu vreo două persoane...
- Visez color și de multe ori – scenarii lungi și coerente, din care chiar mai extrag imagini pentru ce fac pe scenă. Sunt impulsivă și emotivă. O combinație foarte nefericită, dacă stai să te gândești... Sufăr când cineva nu mă înțelege: sufăr dacă sunt repezită sau atacată sarcastic. Îmi iubesc actorii necondiționat; cred în ei până la capăt; tot ce-mi doresc este să le pot oferi contexte în care să-și dea măsura și să fie apreciați.
- Munca mea este cel mai important lucru. Ador să călătoresc; mi se pare că o călătorie te îmbogățește cum nimic altceva n-o poate face. Îmi place să

cunosc oameni, să văd locuri. Leg prietenii foarte repede. Câteodată vorbesc prea mult.

- Am avut momente de maximă nefericire și de profundă durere (ca orice om!), PRIN care am trecut cumplit de greu, dar PESTE care am trecut incredibil de ușor... Datorită unui principiu: din suferință se nasc lucruri adevărate... A, desigur – am cunoscut și clipe de fericire; câteva jumătăți de minut, puse cap la cap, cred că fac vreun sfert de oră... Asta-i problema în viață: fericirea e fulgurantă; tristețea durează...
- Consider COMUNICAREA esențială pentru o existență sănătoasă.
- Sunt pesimistă și contracarez continuu acest fapt printr-un exercițiu de optimism pe care îl antrenez de la 16 ani. (Acum am 33). De cele mai multe ori nu-mi iese, dar eu perseverez, nu!?... Am câteva principii pe care le-am încălcat uneori. Detest compromisurile și am avut grijă ca atunci când am renunțat la un principiu, acest lucru să nu ducă în compromis; așa că am ajuns la renunțări, conflicte, fisuri intelectuale și sociale, suferințe de tot soiul, dar, m-am ținut cât am putut eu departe de compromisuri. Sau, mă rog, de ceea ce consider eu a fi un "compromis". Asta nu-nseamnă că n-am avut deloc această experiență dezgustătoare; am avut-o dar foarte rar și sper să n-o mai am.
- Am o relație cu totul specială cu mama mea, care este o femeie ce merită cunoscută; aș spune c-o invidiez: este mult mai tânără, mai curajoasă și mai "trăsnită" decât mine. Am permanent exemplul ei în față, când e vorba de cinste și de curaj. Îi datorez enorm; îi datorez pentru unele fapte despre care ea nici măcar nu bănuiește că au fost de-o importanță esențială în evoluția mea. Îmi place să dansez, deși nu știu, dar o fac cu o plăcere nebună.
- Admir enorm oamenii care au un univers și care nu se zgârcesc să dea și altora din el; să invite și pe alții în această lume, plină de minunății și de miracole... Un fel de Disneyland spiritual... (cazul Marcel Iureș).
- Cu soțul meu am o relație normală, în sensul că el mă suportă. Încerc să fiu o soție bună, dar nu reușesc. Acord puțin timp, extrem de puțin, căsniciei mele, iar mai nou, Viorel – zis Puiu –, adică soțul, a fost atras în această capcană perfidă (hi, hi, hi!) a lumii teatrului și filmului. așa că din puținul timp rămas pentru noi doi, jumate se duce pe colaborarea profesională. Sunt o gospodină ratată; știu să gătesc bine, dar nu-mi place. N-am spirit practic deloc-deloc și sunt foarte cheluitoare. Nu-nțeleg treaba asta cu banii;... nu știu; e ceva putred aici – după mine, banii n-ar trebui să existe; sunt o sursă de rele...
- Apreciez la oameni tandrețea, onestitatea, generozitatea și UMORUL.
- Îmi plac jucăriile; încă mai primesc cadou ursuleți de pluș și răstoșe sub formă de papuci... Am inventat "bursuleții", "mămuțica" și "albinuțele", dar e complicat de explicat ce-i cu ele... În rest – am trăit după cum am simțit, încercând să nu fac rău în jur și să mă bucur de tot ce-i frumos pe lumea asta...